

पुष्करिण्यां यः कुर्याद्दन्तधावनम् । तावज्ज्ञेयः स चाण्डालो यावद् गङ्गां न पश्यति । भगवत्युदिते स्त्र्ये यः कुर्याद्दन्तधावनम् । तद्दन्तकाष्ठं पितरो भुङ्क्ता गच्छन्ति दुःखिनः । उपवासदिने विप्र ! पितृ-
श्राद्धदिने तथा । न च तत्फलमाप्नोति दन्तधावन-
कृत्तरः । प्रभाते मार्जयेद्दन्तान् वाससा रसनं तथा ।
कुर्याद्वादश विप्रेन्द्र ! कवलानि जलैर्बुधः । उपवासे
पितृश्राद्धे विधिनानेन जैमिने ! । दन्तधावनकृत्यः
संपूर्णं लभते फलम् पाप्मे क्रियायोगसारः ।
“जघ्रःकाले तु सम्प्राप्ते शौचं कृत्वा यथार्थवत् ।
क्षतः स्नानं प्रकुर्वीत दन्तधावनपूर्वकम् । सुखे पय्यु-
षिते नित्यं भवत्यप्रयतो नरः । तस्मात् सर्वप्रय-
त्नेन भक्षयेद्दन्तधावनम् । कदम्बविल्वखदिरकर-
वीरवटार्जुनाः । तगरं वृहती जातीकरञ्जाकर्ति-
सुक्ताकाः । जम्बू मधूकापासार्गशरीषोडुम्बरासनाः ।
लीरिकण्टकिट्टाद्याः प्रशस्ता दन्तधावने । कटुतिक्त-
कषयाश्च धनारोग्यसुखप्रदाः । प्रक्षाल्य भुङ्क्ता च
शुचौ देशे त्यक्त्वा तदाचमेत् । अमावास्यां तथा पञ्चां
नवम्यां प्रतिपद्यापि । वर्जयेद्दन्तकाष्ठान्तु तथैवार्कस्य
वासरे । अभावे दन्तकाष्ठस्य निषिद्धायां तथा तिथौ ।
अपां द्वादश गण्डधैः कुर्वीत सुखशोधनम्” इति
गारुडे २१४ अ० “मैत्रं प्रसाधनं स्नानं दन्तधावनमञ्ज-
नम् । पूर्वाह्ण एव कुर्वीत देवतानाञ्च पूजनम्” मनुः ।

दन्तपत्र न० दन्त इव पत्रमत्र । दन्ताकरपत्रयुक्ते कर्ण-
भूषणभेदे शब्दर० । “विलासिनीविभ्रमदन्तपत्रम्” रघुः
“कर्णावसक्तामलदन्तपत्रम्” कुमा० दन्तः गजदन्तः तन्नि-
र्मितं पत्रम् । गजदन्तनिर्मिते पत्राकारे कर्णभूषणभेदे
च “अहृदये ! गृहाण निपतितं दन्तपत्रम्” काद० ।

दन्तपत्रक न० दन्त इव शुभ्रं पत्रं दन्तं यस्य कप् । कुन्दपुष्पे
शब्दच० । स्वल्पार्थे ङोपि अत इत्त्वम् । दन्तपत्रिका
स्वल्पे तत्त्वार्थे स्त्री विदग्धलीलोचितदन्तपत्रिका” भाचः

दन्तपवन न० दन्तं पुनाति अनेन पूकरणे ल्युट् । दन्त-
काष्ठे । भावे ल्युट् । दन्तधावने च । तत्प्रकारो भावप्र०
उक्तो यथा

“तदादौ दन्तपवनं द्वादशाङ्गुलमायतम् । कनिष्ठिका-
परीणाहन्त्वप्यथितमव्रणम् । अशुष्कमन्य यच्चापि
प्रत्ययं शस्तभूमिजम् । अवेष्ट्यर्तुञ्च दोषञ्च रसं
कीर्यञ्च योजयेत् । क्लृपायं सधुरं तिक्तं कटुकं प्रात-

रुक्षितः । निम्बश्च तिक्तके अष्टः कषाये खदिर-
स्तथा । मधूको मधुरे अष्टः करञ्जः कटुके तथा ।
जौद्रव्योषतिवर्गाक्तं सतैलं सैन्धवेन च । चूर्णेन
तेजोवर्त्या च दन्तान्नित्यं विशेषयेत् । एकैकं घर्षयेद्दन्तं
मृदुना कूर्चकेन च । दन्तशोधनचूर्णेन दन्तमांसान्य-
वाधयन् । तद्दौर्गन्ध्योपदेहौ तु स्नेह्माणं चापकर्षति ।
वैशद्यमन्नाभिरुचिं सौमनस्यं करोति च । न खादेद्ग-
लताल्लोष्ठजिह्वारोगसमुद्भवे । अथास्यपाके श्वासे च
कासहिक्कावभीषु च । दुर्बलोऽजीर्णभक्तश्च सूक्ष्मांती
मदपीडितः । शिरोरुगार्तस्तृषितः आनःपानक्लमा-
न्वितः । अर्दितः कर्णमूली च दन्तरोगी च वर्जयेत्”

दन्तपात पु० दन्तानां पतने । २ वर्षभेदे अश्वानां स्वतो
दन्तविशेषपतने च तत्कालश्च वृ० सं० ६६ अ० उक्तो यथा
“पृष्ठभिर्दन्तैः सिताभैर्भवति ह्यशिशुस्तेः कषायैर्द्विवर्षः
सन्दर्शमैध्यमान्त्यैः पतितसमुदितैस्त्र्यवृत्तपञ्चावृत्तिकोऽश्वः ।
सन्दर्शानुक्रमेण त्रिकपरिगताः कालिकापीतशुक्लाः
काचा माक्षीकशङ्खावटचलनतो दन्तपातश्च विद्धि”

दन्तपाली स्त्री इत० । दन्ताग्रे “ताल्लोष्ठदन्तपालीजिह्वा-
नेतानपायुकरचरणैः । रक्तैस्तु रक्तसारा वल्लुसुख-
वनिताधपुत्रयुताः” वृ० सं० ६८ अ० ।

दन्तपुष्पट पु० दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे सुश्रुतवाक्यम् ।
दन्तपुष्प न० दन्त इव शुभ्रं पुष्पमस्य । कुन्दे, शकतकफले
च शब्दच० ।

दन्तफल न० दन्त इव शुभ्रं फलमस्य । शकतकफले शब्दच०
दन्तवत् शुभ्रं फलमस्य । शकपित्रे पु० शपिप्पल्याम्
राजनि० स्त्री टाप् ।

दन्तभाग पु० दन्तसम्बन्धी भागः । गजस्य सुखात् स्वन्ध-
पर्यन्ते अयभागे अमरः ।

दन्तमल न० इत० । दन्तलग्नक्लेदे हारा० ।

दन्तमांस न० दन्तसंलग्नं मांसम् । दन्तसंलग्नमांसं (मेढ्रे)
ख्याते मांसभेदे ।

दन्तमूल न० दन्तरोगभेदे दन्तरोगशब्दे दृश्यम् ।

दन्तमूलिका स्त्री दन्त इव शुभ्रं मूलं यस्याः कप् । दन्ती-
वृक्षे राजनि० । [दृश्यम् ।

दन्तमूलीय पु० दन्तमूले भवः क् । तवर्गादौ । दन्त्यशब्दे
दन्तरोग पु० इत० । सुखरोगान्तर्गते दन्तदन्तमूलगते रोग-
भेदे स च रोगः सुश्रुते उक्तो यथा ।

“अथातो सुखरोगाणां निदानं व्याख्यास्यामः । सुख-